

ՀԱՂՈՐԴԱԳՐՈՒԹՅԱՆ ԱՆՎԱՆՈՒՄԸ

Կողոսացիների Պատմությունն ու Նախապատմությունը
Կողոսացիների Սերիա; Գլուխ1 #1

ՆԵՐԱՃՈՒԹՅՈՒՆ/ ԳԱՆՈՒՄՏ

Շատ անգամ մարդիկ կարդում են, նրանք կարդում են տառերը, բայց երբեք չեն հաշվի առնում պատմական միջավայրն ու նախապատմությունը: Եթե մտածեք դրա մասին, ես սիրում եմ ունենալ պատմական միջավայր և նախապատմություն, քանի որ դա օգնում է մի տեսակ թևերս թևել և մի փոքր ավելի մտնել դրա մեջ: Այնտեղ կա խորություն, և դա այն է, ինչին հուսով եմ, որ մենք այսօր կհասնենք այստեղ:

Միսիա:

Մինչ դուք ձեր Աստվածաշնչում անցնում եք Կողոսացիների գրքին, ես ցանկանում եմ մի փոքր խոսել նախապատմության մասին: Կօգտագործեմ գործիքներ. Ինչպես ձեզանից շատերը գիտեն, մենք ունենք հնագույն ձեռագրերի ամենամեծ հավաքածուն մասնավոր ձեռքերում: Ես կօգտագործեմ բոլոր ռեսուրսները:

Սա չի նշանակում, որ ես դա կանեմ յուրաքանչյուր գրառման հետ, բայց ես կցանկանայի ձեզ ցույց տալ, քեզ դուր եկավ?

Կցանկանայի ձեզ ցույց տալ այն, ինչ դուք լսել եք, երբ խոսում էի Չեստեր Բիթի պապիրուսի մասին: Որը գիտնականների համար հայտնի է որպես p46: Այս նյութը դրեցինք երկրորդ, երկրորդի կեսերից մինչև երրորդ դար: Եվ եթե ուշադիր նայեք, այստեղ կարող եք տեսնել վերնագիրը, «Պրո» և «Կոլոսեաս»:

Այսպիսով մենք ունենք սկիզբը.

Այժմ ուսուցման հետ կապված ցանկացած դժվարություն, շատ հեշտ կլինի, եթե անցնենք Փիլիպպեցիներով, այստեղ տեսնում եք ամբողջ մարմինը, Փիլիպպեցիս չորրորդ գլխի:

Բայց ինչպես տեսնում եք, ներքևում կան հատվածներ, որոնք այլևս հասանելի չեն: Ես անպայման կդիմեմ այլ աղբյուրների թարգմանության համար:

Կողոսացի եկեղեցին, որը հայտնի է որպես Կոլոսա, ընկած էր Լիկուս գետի հովտում, որը Մեանդրի վտակն էր, և նախկինում եղել է Ֆրիգիայի

հարավային մասում, եւ կգտնվեր ժամանակակից Թուրքիայի արևմուտքում:

Ես գիտեմ, որ մի փոքր դժվար է հասկանալ, երբ մտածում եմք աշխարհագրության մասին, բայց երբ մտածում ես ժամանակակից Թուրքիայի մասին, չես մտածում եկեղեցու մասին, բայց Փոքր Ասիան, փաստորեն, բարգավաճեց վաղ

Նոր Կտակարանի եկեղեցու որոշ հատվածներում: Ամբողջ քաղաքը գտնվում էր Էգեյան ծովից 125 մղոն արևելք, Միջերկրական ծովի ափից 90 մղոն հյուսիս և ծովի մակարդակից մոտ 800 ֆուտ բարձրության վրա: Այս առանձնահատուկ տարածքը, հայտնի էր թուզով, ձիթապտուղներով, և հատկապես հիշեցնում է Լիդիան, ով ներկ վաճառողն էր, եւ հայտնի էր իր մանուշակագույն-կարմիր ներկով: Տարածքը հայտնի էր դրանցով: Ամբողջ տարածքը դարձել է հրաբխային ակտիվության և երկրաշարժերի գոհ: Նեղ հովտային այս անցումը ծառայում էր որպես օժանդակ առևտրային երթուղի արևելքից արևմուտք: Այսպիսով, այս եկեղեցու սկզբնական հիմնադրման ժամանակ շատ մտքեր կար:

Մի հետաքրքիր պատմություն էլ կա.

Կոլոսը քաջ հայտնի է անտիկ ժամանակների մարդկանց մ.թ.ա. հինգերորդ դարում: Նրանք այն անվանում են հզոր քաղաք, երբ պարսիկները Քսերքսեսի գլխավորությամբ ճամփորդեցին դեպի Յուդաստան:

Դա բերում է այն փաստի, որ շատ տարբեր մարդիկ են բնակություն հաստատել այս տարածքում, հատկապես այն բանից հետո, երբ Ալեքսանդր Մակեդոնացին նվաճեց այն ժամանակ հայտնի աշխարհը, այնտեղ հաստատվեցին բազմաթիվ հույներ: Այսպիսով, դուք սկզբում ունեք Փռիգայի թագավորություն.

Դա շատ է փոխվելու, հույները, որոնք բնակվում էին այնտեղ, և այնուհետև մ.թ.ա. մոտ 190 թվականին, մի տարօրինակ բան, մենք ունենք հռոմեացիների մի տեսակ ներհոսք, ովքեր սկսեցին բնակություն հաստատել այնտեղ: Եւ 132 թվականին Աթթալոսը, ով Պերգամոսի տիրակալն էր, այդ ամբողջ երկիրը հանձնեց հռոմեացիներին:

Այսպիսով, կա հաջողությամբ բնակություն հաստատված մարդկանց խումբ: Եվ դա շատ հետաքրքիր է, որովհետև այդ ամբողջ տարածքը, իրոք, ունեք հույներ, հրեաներ, հռոմեացիներ, ուստի եկեք պարզ ձևակերպենք: Դուք ունեք կողք կողքի ապրող հույներ կամ հեթանոսներ և հրեաներ: Սա հանգեցնում է կրոնի հետաքրքիր միաձուլման: Եվ սպասեք, մինչև լսեք դրա մասին: Սա բավականին տարօրինակ մի բան է: Քսենոփոն պատմիչն այն նկարագրել է որպես մեծ և բարգավաճ քաղաք մ.թ.ա. 401թ.

երբ նա անցնում էր Կյուրոս Կրտսերի նահանջող բանակի հետ: Նոր Կտակարանի ժամանակաշրջանում այս քաղաքը կսկսի ստվերվել երկու այլ քաղաքների կողմից, որոնք գտնվում են մոտակայքում, 12-15 մղոն հեռավորության վրա: Նրանցից մեկը Լաոդիկիան է, մյուսը՝ Յիերապոլիսը: Այս քաղաքի հետ կապված ցավալին այն է, որ այնտեղ երբեք ամբողջությամբ պեղումներ չի եղել, բայց մենք գիտենք, որ մասնակի պեղումներ են եղել տասնիններորդ դարում, նրանք բացահայտեցին թատրոնը և ակրոպոլիսը:

Մակերեւութային, միայն մակերեսը, ոչ մի խորը փորում, այլ ընդամենը մակերևույթի հետազոտության արդյունքում հայտնաբերվել են երկրորդ կամ երրորդ դարի որոշ մետաղադրամներ և բեկորներ, այնպես որ մենք հասկանում ենք, որ եթե ինչ-որ մեկը գնար այնտեղ և փորփրեր կհայտնաբերեր մի քանի զարմանալի գտածոներ.: Խնդիրն այն է, որ այդ ամբողջ տարածքը, եթե դուք երբևէ տեսել եք նկարներ կամ եղել եք, միշտ ինչ-որ բան կա, սովորաբար հնագիտական պեղումներ. միշտ ինչ-որ բան է տեղի ունենում, այնպես որ, ես վստահ եմ, որ պարզապես ժամանակի հարց է, մինչև նրանք սկսեն ի վերջո բացահայտել այդ տարածքը:

Մենք գիտենք, որ կարող ենք եզրակացնել պատմությունից և այն պատմաբաններից, որոնք ժամանակագրել են, որ այն տարածքը, որտեղ եղել է այս եկեղեցին, բնակեցված կլիներ մոտավորապես (ոչ այդ եկեղեցին Դա տեղի ունեցավ ավելի ուշ, մ.թ.ա. մոտ 3500 թվականին) 1000 կամ 1100 թվականներին, այն ըստ Էուբյան կղառնա երեւակայական ժամանակակից մտածողների համար: Այն պարզապես գոյություն չունի, քանի դեռ չի հայտնաբերվել. որը նրանք չեն արել: Ինչպես ասացի, ամբողջ տարածքը տուժել է հրաբխային ակտիվությունից և երկրաշարժերից, ուստի գիտենք, Կոլոսայի ճակատագիրը, անկասկած, այն էր, որ եղել է սարսափելի երկրաշարժ և հավանաբար ծածկվել հողով: Եվ եթե դուք երբևէ տեսել եք փորվածքներ, հնագիտական պեղումներ, ապա սովորաբար լինում են շերտ առ շերտ, յուրաքանչյուր շերտի դեպքում, սովորաբար, երբ երկրաշարժ է լինում, ամեն ինչ հենց այնպես կլինի, ինչ մենք Կանենք ժամանակակից դարաշրջանում, քանդում բոլորը բերում հարթեցման և վերակառուցում:

հավանաբար, երբ նրանք գնան պեղումների, կգտնեն իրար հաջորդող դարաշրջանների ավազի շերտեր, որոնք պատմում են հրաբխային կամ երկրաշարժերի մեծ ակտիվության մասին: Ել ի՞նչ ասեմ ձեզ: Ինչպես ասացի, այնտեղ բնակություն հաստատած մարդկանց բազմազանություն կար: Փաստորեն, եթե վերադառնաք Անտիոքոս II-ին, կտեսնեք, որ նա այնտեղ բնակեցրել է 2000 հրեաների: Սա ռազմիկների, ֆերմերների, վաճառականների, բժիշկների տարօրինակ համադրություն է, բայց նրանք

բնակությունն են հաստատել այնտեղ, և այդ տարածքը այդ ժամանակվա համար աներևակայելի պտղաբեր է դարձել:

Ինչպես ասացի, այդ օրերի կյանքի քամելեռնական բնույթն այն էր, որ մարդիկ, մարդկանց հոսքերը բերում էին իրենց մշակույթը, իրենց կրոնը, իրենց աստվածությունները:

Այսպիսով, այս տարածքում կգտնեք այնպիսի բաներ, ինչպիսիք են Կիբելե, Մայր Երկիր, Միտրա; պաշտամունք, որոնք ճանաչել ենք որպես կեղծ կամ առեղծվածային կրոններ: Մյուս բանը, որ կարող ենք իմանալ, այն է, որ կրոնական հավատքում որոշակի միատարրություն է եղել: Օրինակ՝ հրեա ժողովուրդը, նրանք կանչում էին Չորքերի Տիրոջը՝ Տեր Սաբաթին: Այնտեղ կար մի աստված, որին պաշտում էին հեթանոսները՝ Սաբազիոս անունով: Այն ինչում է շատ նման Սաբաթ. Մենք գիտենք, որ սա երկու տարբեր աստվածությունների միատարրացում էր, որոնք միավորվում են մեկ անվան տակ:

Եվ այդպես շատ է եղել, այդ իսկ պատճառով, երբ մենք կարդում ենք Գործք Առաքելոց գրքում, երբ սկսում ենք սովորել Պողոսի միսիոներական ճանապարհորդությունների մասին, երբ ասվում է, որ նա քարոզել է այս բոլոր մարդկանց, տեսնում ենք, որ թե՛ հրեաները, թե՛ հեթանոսները նույն կերպ են արձագանքում: Եվ ես միշտ վերադառնում եմ սրան:

Ինչ հետաքրքիր բան է, եթե այդ ժամանակ քարոզում էիր ոչ ներկայիս օրերի պես երբ հայտնի է, մարդիկ խոսում են տարբեր հավատքների և մեր հավատքի մասին, որը հարությունն առած Քրիստոսն է, ինչպես կարող էր խաչվել Նազովրեցին եւ լինել պատճառ եկեղեցի կառուցելու և մարդկանց համախմբելու համար, բայց դա եղել է: Քարոզն այնքան զորեղ էր: Բայց այստեղ ես պետք է մի փոքր բացատրեմ. Շատ անգամ լսել եք, երբ պատմել եմ, որ Պողոսը գրել է Նոր Կտակարանի երկու երրորդը և հիմնել է բազմաթիվ եկեղեցիներ:

Բայց հետաքրքիրն այն է, որ Կոլոսի եկեղեցին նա երբեք չի տեսել դեմ առ դեմ: Եվ դա գիտենք փաստացի: Նա գրել է «Կողոսացիները», երբ բանտում էր: Գիտենք, որ բանտում եղած ժամանակ գրել է.

Եվ նաեւ գիտենք, հավանաբար Եպափրաս անունով մի մարդ, որի մասին հիշատակվում է մի քանի անգամ, ենթադրվում է, որ կա՛մ ինքը, կա՛մ Տյուբիկոս անունով մեկ այլ մարդ նամակը կհասցնեք կողոսացիներին: Այսպիսով նամակը գրեց Պողոսը բանտում և Եպափրասը կամ Տիմոթեոսը փոխանցեցին միաբանությանը: Բայց դա հարց է առաջացնում: Տեսեք, մենք հակված ենք այս նամակների մասին այսպես չմտածել:

Բայց եթե այս եկեղեցին հիմնվել է, ասենք, Եպափրասի քարոզի վրա, միգուցե և Տիբիկոսի, բայց իհարկե Եպափրասի քարոզի վրա, ապա հարցն

այն է, թե ինչու կամ ի՞նչը եպափրասին տարավ Պողոս առաքյալի բանտ, որպեսզի գրի այս նամակը:

Եվ մենք հաստատ գիտենք, որ գրեթե յուրաքանչյուր եկեղեցում եղել են խնդիրներ, որոնցից տուժել է եկեղեցին: Այս դեպքում մենք, ի վերջո, կանդրադառնանք այն շատ դիվերսիոն ուսմունքին, կրեպտիկը, որը ես չեմ կարող ձեզ ասել, գիտեք, երբ ես ասում եմ, որ որոշ բաներ եղել են հին ժամանակներում, դրանք դեռ տեղի են ունենում:

Մի մտածեք այդպես, քանի որ դա անցյալում է: Գիտե՞ք, ուղղակի մտքիս չի անցնում, որ նա խոսում է որոշ բաների մասին, օրինակ՝ ինքնահավան փիլիսոփայության կամ հրեշտակների պաշտամունքի մասին: Եվ կան ուրիշներ, ինչպիսիք են «Մի կեր սա» կամ «Սրան մի՛ դիպչիր»: Եվ նա փորձում է հավասարակշռել իր մասին կեղծ ուսմունքները, որոնք բերվել են մարդկանց կողմից, ովքեր վաղուց անմեղորեն ասում էին. «Մենք ձեզ կսովորեցնենք», բայց դա սխալ ուսուցման տեսակ էր: Հետևաբար, շատ կարևոր է այս նամակին նայել ոչ միայն նրա պատմական համատեքստում, որպեսզի հասկանանք, թե ինչու: Ինչպես յուրաքանչյուր նամակ, այնպես էլ կա նպատակ, թե ինչու է այն գրվել: Հասկանում եք, մենք պարզապես այն կանոնականացրել ենք որպես Աստվածաշունչ և կարդում ենք այն որպես այդպիսին, բայց եթե կանգ առնեք և մտածեք դրա մասին, ինչպես այն ժամանակ, երբ ես ուսուցանում էի, ապա լավագույն օրինակը 1 և 2 Կորնթացիներն են: Ես բազմիցս ասել եմ, որ գրվել է 1-ին և 2-րդ Կորնթացիները, և մենք գիտենք, որ դրանք իրականում ավելի շատ են եղել, պետք է լինել չորս տառ: Ունենք միայն 1 և 2, բայց, դրանք գրվել են որպես նամակներ մի եկեղեցու, որը դուրս է եկել ռելսերից, բազմաթիվ խնդիրներով, որոնք, նույնիսկ մեր ժամանակների և մեր դարաշրջանի համար, կարծես թե մի քիչ անտեղի են: Այսպիսով, այս եկեղեցին բացառությունն է, բայց այն չունի նույն խնդիրները, ինչ Գաղատիան կամ նույնիսկ Կորնթոսը, տեսնենք, թե ինչու:

Նամակը սկսվում է հետևյալ խոսքերով. «Պողոսը Աստծո կամքով՝ Հիսուս Քրիստոսի Առաքյալը, և Տիմոթեոսը՝ մեր եղբայրը, սրբերին և Քրիստոսով հավատարիմ եղբայրներին, որոնք Կողոսայում են»: Եվ ահա մի հետաքրքիր բան. Դուք կարող եք չմտածել, որ նամակի նախաբանը կամ ներածությունը կարող է հազարավոր հարցեր առաջացնել, բայց ավելին փնտրելու կարիք չկա: Հենց այստեղ, սա հարցի տուփն է հենց այստեղ: Այսպիսով, իմ առաջին, առաջին հարցը, որ գալիս է մտքիս, ես կգտնեմ այնտեղ ինչ կա, եւ կա մի հրահրող հարց. Ինչո՞ւ հիշատակել Տիմոթեոսին: Ո՞րն է նպատակը: Գիտեմ, տեսեք, ձեզնից ոմանք ինձ նման են լինելու: Դուք նախկինում ինչ-որ բան կարդացել եք: Մի տեսակ չոր ու ձանձրալի է,

չԷ՞: Եվ հետո դու վերադառնում ես և տալիս այդ հարցերը, և հանկարծ սկսում ես հարցեր տալ, և այլևս չես կարծում, որ ես խելագար եմ նրանց հարցնելու համար, ճիշտ է, հուսով եմ, լավ: Ուրեմն, ես պարզապես ասացի, խոսքերը... բերանումս լցված, բայց ինչո՞ւ Տիմոթեոս: Ինչո՞ւ է այնտեղ հիշատակվում Տիմոթեոսը: Ուստի ես ուզում եմ անդրադառնալ սրան, քանի որ մենք գիտենք, որ եթե հասնեք նամակի վերջը, եթե հասնեք մինչև վերջ, ես պետք է ասեմ, որ չորրորդ գլխում և տասներկուերորդ հատվածում, «Եպաֆրաս, ով ձեր մեջ է. Զրիստոսի ծառան ողջունում է քեզ, որ միշտ աղոթում է քեզ համար, որպեսզի կատարյալ և կատարյալ լինես Աստծո կամքի մեջ:

Որովհետև ես վկայում եմ նրա մասին, որ նա մեծ եռանդ ունի ձեր և նրանց համար, ովքեր գտնվում են Լատոփկիայում և Յիերապոլիսում»: Հետաքրքիր է, հետևաբար, Եպաֆրասը, ով, ինչպես գիտենք, նամակի վերջում եկել էր Պողոսի մոտ Կողոսիայի խնդիրների հետ, համաձայն է նրա հետ: Այսպիսով, մենք գիտենք, կարող ենք ինչ-որ բան եզրակացնել: Մենք գիտենք, և երբ ուսումնասիրենք սա, հստակ կտեսնենք, որ Պողոսը բանտում էր, երբ նա գրում էր սա: Եվ ես գրեթե համոզված եմ, որ Եպաֆրասը այդ պահին բանտարկված էր նրա հետ: Հարց է առաջանում, թե ինչու է հիշատակվում Տիմոթեոսը և ինչու են այստեղ հիշատակվում այլ մարդիկ: Այսպիսով, ես պարզապես, իրականում ես հիմա հարցերին չեմ պատասխանում: Ես դրանք դնում եմ ձեզ շփոթեցնելու համար, ինչը շատ լավ եմ անում: Բայց ես սա կասեմ. Եթե այս ճանապարհով անցնեք, կտեսնեք, որ այս հավատարիմ լրաբեր՝ Եպաֆրասը, անշուշտ միակ մարդը չէ, որ համարվում է գործընկեր:

Այստեղ մենք հիշատակեցինք մեկ այլ միաբանի մասին, որը Փիլիմոնն է: Այսպիսով, եթե ձեզանից որևէ մեկը կարդա կամ դիտի մեկնաբանությունները, հաճախ կտեսնեք Կողոսացիներին և Փիլիմոնին միախմբված: Մի կարծեք, որ դա այն պատճառով է, որ Փիլիմոնն այդքան կարճ նամակ է գրել, կամ Կողոսացիները՝ կարճ են: Պատճառն այն է, որ ենթադրվում է, որ այս երկուսին պետք է միասին տեսնել, քանի որ Փիլիմոնը, ըստ էության, նորից հայտնվում է Կողոսացիների մեջ, նույն գրքից փախած ստրուկի՝ Օնեսիմոսի հետ միասին:

Այսպիսով, դրանք շատ են, և կա նաև հիշատակում Արխիպպոսի մասին, սա տարբեր անուն է այլ նամակից: Այսպիսով, կարևոր է մի փոքր հետաքննական աշխատանք կատարել՝ խաղացողներին հասկանալու համար: Եվ հետո կանցնենք այլ բանի: Քանի որ ես կշեցի կեղծ վարդապետությունների ներմուծման մասին, մենք այս նամակում չենք

գտնի այնպիսի արտահայտություն, ինչպիսին է «ես՝ Պողոսս, լիովին դեմ եմ այս տեսակի ուսմունքին»: Այն, ինչ անում է Պողոս առաքյալը, այնքան հնարամիտ է, նա որոշակի փաստարկներ է ներկայացնում: Սովորաբար դրանք, ես ձեզ ցույց կտամ, այնպես են կառուցված, որ նա իրերը համադրում է իրար:

Որոշ բաներ ընդգծելու համար նա իրերը դնում է միմյանց կողքին և երբեմն հակառակը: Եվ երբ նա սկսում է դատապարտել որոշ վարդապետություններ, նա հավասարակշռում է դրանք ճիշտ ուսուցմամբ, որն ինձ շատ է դուր գալիս: Նա պարզապես չի ասում «Մի արա սա և մի արա այն»: Նա ինչ-որ կերպ բացատրում է, բայց պետք է մի քիչ հասկանալ նամակը: Կարծում եմ, որ կա մի շատ պարզ բան, որը ես հանել եմ: Մենք կետ առ կետ կանցնենք նամակի մեջ կեղծ ուսմունքների միջով, բայց եթե ես ճիշտ եմ հասկանում Պողոսին, կարծում եմ, պարզ է, որ առաքյալը արագ ճանաչեց Քրիստոսի սխալ ըմբռնումը և սխալ աստվածաբանությունը, որը աղավաղված և անհասկանալի էր: Եթե ոչ նվաստացուցիչ տեսակետ Քրիստոսի անձի և գործի վերաբերյալ: Ուստի ես պետք է մի վայրկյան հետքայլ անեմ և խոսեմ այս մասին, քանի որ սա նույնպես արդի խնդիր է:

Տեսեք, շատ մարդիկ չեն հասկանում, և գիտեմ, որ իմ լսարանից շատերը հասկանում են, քանի որ դա այն է, ինչ դուք անում եք; սովորում եք բառ առ բառ: Բայց կան մարդիկ, ովքեր ունեն Քրիստոսի ավարտված գործի անհասկանալի ըմբռնում, և, հետևաբար, նրանք երբեք չեն կարող առաջ շարժվել և առաջընթաց ունենալ իրենց հավատքի մեջ, քանի որ ունեն սահմանափակ ըմբռնում: Պատճառը, թե ինչու ենք սովորում այդ կերպ օգնում է մեզ նորից հասկանալ, այս գրքում ներառված խնդիրները, որոնք առաքյալը ասում էր «կարմիր դրոշակ»: Զեռու մա - ից."?? Զեռու մնացեք??

Զիմա մենք մեր օրերում այնպիսին ենք, ինչպես բազմիցս ասել եմ՝ առանց արդարացման: Այս կոնկրետ ժամանակաշրջանում, ձեզ մի փոքր ժամանակացույց կներկայացնեմ, չգիտեմ, որ եկեղեցին իրական պաշտպանմունք ունի, բացառությամբ նրանց, ովքեր իրոք կոչված են: Ահա թե ինչու, երբ Պողոսը բացում է նամակը՝ «Պողոս», Պողոս առաքյալ, «Աստծո կամքով Զիսուս Քրիստոսի առաքյալ», նա չի ասում. «ես՝ Պողոսս, ինքնակոչ, ինքնաառաջադրված, ինքնահռչակված եմ որպես առաքյալ», այլ, եթե ձեր Զակոբոս թագավորի մեջ նայեք՝ «Պողոս առաքյալ», հույնն ունի «առաքյալ», առաքելու որպես նարթրուս, դա նշանակում է, որ այն չունի որոշիչ: Զկա «առաքյալը»: Եվ դրա համար պատճառ կա. Նույնիսկ բացակայող կամ ներառված բառերը կարող են օգնել մեզ տեսնելու: Այսպիսով, երբ նա ասում է, «Պողոս առաքյալ», նա չի

ասում, «Ես եմ, ես եմ ընտրյալը», լավ: Նա ասում է «կանչված» կամ «Աստծո կողմից ուղարկված»:

Այդ «առաքյալ» բառը երկու բառի համակցություն է՝ երկու հունարեն բառերի՝ apo և stello:

Այսպիսով, apo-ն «հեռու» և stello-ն «ուղարկել» ուղարկված: Իրականում, դասական ժամանակներում, կարծում եմ, դա եղել է հույն գրող Դեմոսթենեսը այս ապոստելլո բառն օգտագործում էր նավը մատնանշելու համար, բեռնատար նավ, որը դուրս էր գալիս իր բեռով: Դա նշանակում է, որ ինչ-որ մեկը պետք է բեռներ բեռը, ինչ-որ մեկն ուներ նպատակակետ: Այդպես էլ օգտագործվեց: Ի վերջո, այն սկսեց օգտագործվել ծովային և ռազմական, իսկ հետո օգտագործվեց ամբողջական նավատորմի համար: Այսպիսով, երբ մենք խոսում ենք ուղարկված ինչ-որ բանի մասին, կարևոր է հասկանալ, որ Պողոսը երբեք իր գրվածքներում չի ասել. «Ես առաքյալ եմ»:

Այժմ այլ նամակներով նա պետք է պաշտպաներ իր կոչումը: Նա դա չի անում այստեղ: Ես ուզում եմ սա հստակեցնել հենց սկզբից: Նրա կոչումը հարցականի տակ չէ: Այսպիսով, կա մի պատճառ, թե ինչու, ներածության մեջ նա իրեն անվանում է «Աստծո կամքի համաձայն Ռիսուս Բրիստոսի առաքյալ»:

Եվ մենք ավելի շատ կխոսենք նաև Աստծո կամքի մասին, բայց ըստ Էուբայան, նա ասում է. «Աստված կանչեց ինձ այս պատվերը կատարելու: Ես պատվիրակ

եմ»: Տվյալ իրադարձությունում նա բանտում է. «Ես շղթայված պատվիրակ եմ, չնայած, ուարկված մեկն եմ»: Ինձ դուր է գալիս այն փաստը, որ Պողոսը չընդունեց «ոչ»-ը որպես պատասխան: Նա բանտարկված է. Նա կարող էր նամակ գրել այս մարդկանց և ասել. «Ջեյ, U.O.L. Կներես. Երբ դուրս գամ, գուցե գամ տեսնեմ քեզ , բայց հիմա ես իմ խնդիրներն ունեմ»: Ինձ դուր է գալիս այն փաստը, որ նա միշտ հեռու է գտնվել:

Եթե ինչ-որ բան կա; եթե այսօրվա գրառումից ոչինչ չես հասկացել հիշիր սա: Պողոս Առաքյալը միշտ գտնում էր խրատական խոսք ուղարկելու, ուսուցման խոսքեր ուղարկելու, շնորհքի և սիրո խոսքեր ուղարկելու մեր Տիրոջ և Փրկչի մասին: Այստեղ երբեք արդարացում չկա, բայց պարզ լինելու համար նա հայտարարություն է անում իր մասին, ոչ թե ասելու՝ «նայիր ինձ», այլ ասելու՝ «իմ կոչումը. Ես ինքս ուղարկված չեմ: Եվ, իհարկե, եթե մտածեք այդ ամբողջ տարածքի մասին, Եփեսոսի եկեղեցին այնքան էլ հեռու չէ: Ինչպես ասացի, Լատիկյան, Ռիերապոլիս; շատ եկեղեցիներ ունեք այդ տարածքում, բայց, անշուշտ, մեծ վստահությամբ

ասում եմ ձեզ, որ Պողոս առաքյալը շատ, շատ հայտնի էր, հատկապես Եփեսոսի տարածքում: Եվ ի տարբերություն այսօրվա, երբ մենք պարզապես կարող ենք մոտենալ մեր հեռախոսներին և ստուգել նորությունները, որոնք այդքան արագ են թարմացվում կամ սոցիալական ցանցերը: Այդ օրը մտածել դրա մասին , թե ինչպես է Պողոս առաքյալի քարոզչության հաղորդագրությունը տարածվել Փոքր Ասիայում անտառային հրդեհի պես, ընդամենը պետք է գնալ Գործք Առաքելոց գիրքը կարդալու, որտեղ նա քարոզում է և մեծ իրարանցում է առաջացնում: Եվ դուք գիտեք, որ երբեմն դա պետք է պատահի մարդկանց ուշադրությունը գրավելու համար: Չեմ կարծում, որ նա դա արել է այդ նպատակով: Այսպիսով, նա լավ հայտնի կլիներ, ուստի այս նամակի առջևում նրա անունը դնելը օգնում է մարդկանց իմանալ, թե ով է, ով է դիմում իրենց: Այստեղ այլ կարևոր բաներ կան, ինչպիսիք են բառապաշարն ու ոճը:

Եվ չեմ ուզում շատ կախվել դրա վրա, բայց ուզում եմ մի քանի բառ ասել: Այս նամակի հեղինակության հետ կապված բազմաթիվ վեճեր կան: Ես անձամբ այս հարցում խնդիրներ չունեմ: Ինչպես գիտեք, ես լեզվաբան եմ: Ես սիրում եմ Աստվածաշունչը ուղղակի թերթել: Ես Աստվածաշնչի հետ անում եմ այնպիսի բաներ, որոնք ոմանք կհամարեն մի քիչ խենթ, բայց ես սիրում եմ բառերը հաշվել, սիրում եմ դիտել, երբեմն դա գրի հոսք է, երբեմն՝ բառեր: Դուք լսել եք, որ ես օգտագործում եմ այս կոնկրետ բառը, երբ Նոր Կտակարանում բառը միայն մեկ անգամ է հանդիպում, որևէ մեկը հիշում է, թե ինչպես է այն կոչվում: Սա այն է, ինչ ես լսել եմ. ինչ-որ պս2, փ22, պս2 լսեցի: Այն կոչվում է Զապաքս Լեգոմենա: Այն թարգմանվում է որպես «մեկ հարվածով հրաշք»:

Եղել է, միայն մեկ անգամ է ասվել. Դա նման է ձայնագրության, որն արվել է, և խումբն ունեցել է միայն մեկ հիթ. դա էր, դա նրանց մեծ հիթն էր: Մեկ բառ, որը մեկ անգամ հանդիպում է մեկ վայրում և կարող է նման նշան թողնել մեզ վրա: Այն ունի հատուկ աստվածաբանական անուն՝ Զապաքս Լեգոմենա: Այսպիսով, այս գրքում, որը շատ հետաքրքիր է, կա 48 բառ, որոնք չեն հանդիպում ոչ մի այլ Պոլիսյան նամակում կամ կորպուսում, որոնցից 34-ը չեն օգտագործվում Նոր Կտակարանում որևէ այլ տեղ: Սա կարևոր է, և ես կբացատրեմ, թե ինչու, քանի որ միայն այստեղ օգտագործվող բառերի կեսից ավելին օգտագործվում է.

Երբ Պողոսը զբաղվում է ինչ-որ բանավեճային հարցերով, երբ նա հիմնականում կռիվ է տալիս, ճիշտ է: Երբ նա սկսում է վիճել, կարծես նա պետք է որոշ բառեր վերցնի, կամ հորինի, կամ փոխառի և կպնի այստեղ՝ համոզվելու համար, որ դրանք հասկանալի են:

Այսպիսով, սա կարևոր տեղեկություն է: Ուրիշ բաներ էլ կան, որոնք, ասեմ, նույնքան հետաքրքիր են: Կարող ենք իմանալ, Օրինակ՝որ Պողոս առաքյալը չի գրում կողոսացիներին՝ քննարկելու այնպիսի բաներ, ինչպիսիք են հավատքով արդարացումը: Եվ ինչու եմ ես սա ասում, քանի որ այս նամակում չկան բառեր, որոնք կարող էին լինել այլ գրություններում: Օրինակ, եթե դուք նայեիք հռոմեացիներին, կտեսնեիք արդարացված, արդարացում, արդարություն բառերը: Այս խոսքերը նորից կտեսնեք «օրենք» և «հնազանդություն» բառերով կրկնվող: Նրանք այստեղ չեն, և եթե փնտրեիք նամակի հիմքը, կիմանայինք, որ սա աստվածաբանական քննախոսություն չէ: Նա լուծում է մի քանի լուրջ խնդիրներ: Այսպիսով, երբ մենք խոսում ենք այն բաների մասին, որոնք բացակայում են, դրանք նաև հուշումներ են, որոնք կօգնեն մեզ հասկանալ, թե ինչու: Ինչո՞ւ է գրվել այս նամակը: Տեսեք, մարդիկ ոչ միայն հաճախ են կարդում, կարդում են նամակը, բայց երբեք հաշվի չեն առնում պատմական միջավայրն ու նախապատմությունը: Եթե մտածեք դրա մասին, ես սիրում եմ ունենալ պատմական միջավայր և նախապատմություն, քանի որ դա ինձ օգնում է մի տեսակ թևերս թելել և մի փոքր ավելի մտնել դրա մեջ: Այնտեղ խորություն կա, և ես հուսով եմ, որ դրան կհասնենք նաև այսօր այստեղ: Կան կրկնվող հասկացություններ, ինչպիսիք են աղոթել, լսել կամ աճել: Սրանք ընդամենը մի քանիսն են, որոնց մենք կհանդիպենք:

Չիմա, ինչ վերաբերում է ժամանակացույցին, եկեք այն այստեղ դնենք: Եվ գիտեք, ես չեմ ուզում, որ որևէ մեկը նայի իմ գրաֆիկին և մտածի, որ դրանք ծանր ժամանակներ են: Եվ պատճառը, որ դրանք չեն կարող լինել դժվար ժամանակներ, այն է, որ մենք կոնկրետություններ չունենք: Մենք հնարավորություն չունենք: Մենք կարող ենք ժամադրել իրերը որոշակի վայրում: Ես հավատում եմ, որ շատ ժամանակագրություններ, որոնք տրվում են գիտնականների կողմից, հաճախ , սա ոչ թե ինչ-որ մեկի հետազոտությանը վիրավորելու համար է, այլ ես կարծում եմ, որ Նրանք պարզապես վերացնում են ինչ-որ մեկի ասածը, քանի որ դա ինչ-որ մեկի կողմից է ասվել, եւ վերափոխում: Նրանք չեն ցանկանում դուրս գալ իրենց քառակուսուց և ասել մի բան, որը կարող է հակասությունների պատճառ դառնալ: Այսպիսով, թույլ տվեք նշել որոշ ժամկետներ: Ինչպես ասացի, դրանք մոտավոր ժամկետներ են: Այսպիսով, երբ Պողոս առաքյալը եփեսոսում էր (հիշեք, որ ես ասացի մոտավոր ժամանակագրություններ), մ.թ. 52-ից 54-ի միջև ընկած ժամանակահատվածում: Սրանք ենթադրություններ են, թե երբ կարող էր գրվել այս նամակը: Կեսարիա ծովին, ոմանք ասում են, որ այն կարող է գրվել այնտեղ մ.թ. 57-ից 60 թվականներին: Իսկ մյուսը կլինեի Յոմում, ինչ-որ տեղ 60-ականների սկզբին, գուցե նույնիսկ մ.թ. 63-ին:

Հիմա այդ է պատճառը, որ ես պատրաստվում եմ ցույց տալ մի քանի բան այս նամակում, այնպես որ պարզապես համբերեք ինձ հետ: Եթե վերադառնաք չորրորդ գլխին, գիտեմ, որ դա տարօրինակ է. մենք հետ ենք գնում:

Միաժամանակ աղօթեցեք եւ մե՛զ համար, որպեսզի Աստուած բացի մեր առաջ խօսքի դուռը՝ յայտնելու խորհուրդը Քրիստոսի, որի համար էլ կապանքների մէջ եմ, : Այստեղ մենք տեսնում ենք հենց այստեղ 4:3-ում, որ նա բանտում է:

Եվ հետո, եթե դուք նորից կարդաք 10-ում, երբ նա ասում է. «Ողջունում է ձեզ Արիստարքոսը, իմ բանտարկյալը»: Այսպիսով, մենք կարող ենք իմանալ, որ նա բանտարկվել է մեկ ուրիշի հետ: Իհարկե, ես հավատում եմ, որ Եպափրասը, չգիտեմ, թե նա ինչքան ժամանակ էր Պողոսի հետ՝ Պողոսի հետ բանտում, բայց կարծում եմ, որ նա բանտում էր Պողոսի հետ: Եվ հետո նա ավարտում է նամակը տասնութերորդ համարով. «Այս ողջոյնը իմ՝ Պողոսիս ձեռքով է: Իմ կապանքները պահեցե՛ք ձեր մտքում: Շնորհ՝ ձեզ հետ:» Յետաքրքիրն այն է, որ մենք հստակ գիտենք, որ նա բանտարկված է, և մենք կարող ենք իմանալ որոշ բաներ: Օրինակ, եթե դուք կարդաք, կհասկանաք, որ Ղուկասը շատ բաներ է գրում: Բայց այն, ինչ Ղուկասը չի նշում և չի ասում. դա Եփեսոսում բանտարկված լինելու մասին է: Նա դա չի նշում, այնպես որ, ես խաչ եմ քաշում դրան : Կարելի է վստահորեն ասել, որ նրա բանտարկությունը Կեսարիայում ծովին այն տեղը չէ, որտեղ նա գրել է դա : Այսպիսով, մենք կարծում ենք, որ այն, ամենայն հավանականությամբ, գրվել է Յոննում այս ժամանակահատվածում, որը, և ես ասացի մոտավոր ժամկետներ են , քանի որ դա կարող էր մի փոքր ավելի վաղ լինել: Ես չեմ պատրաստվում դոգմատիկ լինել սա թվագրելու և այդքան ճշգրիտ լինել: Այժմ, կա ևս մեկ բան, որը միշտ հետաքրքիր է այստեղ: Հիշում եք, որ ես խոսում էի Տիմոթեոսի մասին: Այսպիսով, Տիմոթեոսն ակնհայտորեն գործընկեր էր: Նրան բազմիցս դիմել են որպես Պողոսի հետ աշխատող, գործակից, գործակից: Տիմոթեոսը փոքրիկ Ասիայի Լիստրայից կամ Դերբիից աշակերտ էր:

Եվ Պողոս առաքյալը նրան ընտրեց իր երկրորդ միսիոներական ճանապարհորդության առաջին փուլում: Մենք գիտենք, որ Տիմոթեոսը հեթանոս չէր, այլ նորադարձ հրեա: Նա մի քանի անգամ հիշատակվում է, բայց Լյուկը չի հիշատակում Պողոսի և Սիլասատ Փիլիպպեի բանտարկության մասին: Տեսեք, կան որոշ բաներ, որոնք երբ սկսում ես ուսումնասիրել, հասկանում ես, որ իմաստ կա նայելու ասվածին և նաև

արժեք ունի նայելու այն, բաց է թողնված կամ չասված ,այնպես որ մենք կարող է սովորել երկուսից:

Երբ Պողոս առաքյալը Բերիայից մեկնեց Աթենք, այսինքն՝ Գործք Առաքելոց 17-ում, Շիդան և Տիմոթեոսը մնացին այնտեղ: Նրանք ի վերջո հանդիպեցին Կորնթոսում: Այսպիսով, դուք կարող եք հետևել ամբողջ ճանապարհը:

Իրականում, որոշ Աստվածաշնչեր ունեն միսիոներական

ճանապարհորդություններ Աստվածաշնչի հետևի կամ առջևի մասում:

Իրականում, որոշ Աստվածաշնչեր ունեն Աստվածաշնչի հետևի կամ առջևի

մասում միսիոներական ճանապարհորդություններ: Եվ մինչ ես դա անում

եմ, միգուցե այսօր մի փոքր ուշ, եթե դուք ունեք այս քարտերից մեկը ձեր

Աստվածաշնչում, նայեք դրան: Դա, իրոք, որոշակի իմաստ է տալիս այն,

ինչի մասին խոսում եմ: Հակառակ դեպքում, դա պարզապես անուսների և

վայրերի մի փունջ է, և «Ի՞նչ է դա նշանակում. ես գաղափար չունեմ»:

Բայց ես վերադառնում եմ, թե ինչու Պողոսը ներկայացրեց Տիմոթեոսին այս

նամակի սկզբում: Եվ ես ասացի, որ կբացատրեմ: Միանգամայն

իմաստալից է նշել Տիմոթեոսին, եթե Տիմոթեոսը, գուցե տանում է նամակը:

Դա միանգամայն հնարավոր է: Տեսեք, սրանք կարևոր բաղադրիչներ են:

Նրանք կարող են կարևոր չլինել հիմքի կամ բովանդակության համար,

բայց դրանք կարևոր են ամեն ինչ կարգավորելու համար: Ինչպիսի՞ մարդ

կարող է գնալ նման քայլերի, որպեսզի համոզվի, որ այս եկեղեցին ստանա

իր խորհուրդը:

Ի՞նչ եք կարծում, սա իրականում տեղի կունենա՞ այսօր: Ոչ Տեսեք, դրա

համար եմ սիրում պատմությունը: Պատմությունն ինձ կապում է որոշ

բաների հետ, որոնցով մենք կարող ենք ասել, որ մենք հպարտ չենք կամ

չենք սիրում, բայց պատմությունն ինձ կապում է մարդկության

իրականության հետ, այլ ոչ թե որոշ բաների սպիտակեցման կամ

գուճաբափման հետ, որոնք մենք գտնում ենք ավելի քիչ տանելի կամ

նախընտրելի մեր մտածողությունը.

Այսպիսով, սիրում եմ, երբ խոսում ենք Տիմոթեոսի մասին, կան որոշ

բաներ, որոնք մենք կարող ենք իմանալ: Եթե ունեք Աստվածաշունչ և

քարտեզ, դուք կգտնեք այս տեղեկատվությունը: Բայց եթե չունեք, կարող

ես հետևել եվ նշումներ անել: Այսպիսով, ես դնում եմ անորոշ ժամկետներ,

լավ, մ.թ. 47-ը որպես ամսաթիվ կոնենք Պողոս առաքյալին, կներեք, որ դա

անում եմ: Ես շատ կրճատումներ եմ անում: Սա ձեզ կփրկի իմ վատ

սղագրությունից, դա կստիպի բոլորիդ հարցնել՝ «Ի՞նչ է դա»: Այսպիսով,

նրա առաջին միսիոներական ուղևորությունը Լյուստրա, և եթե

հետաքրքրված եք, կգտնեք այն Գործք Առաքելոց 14.19-ում:

Եվ հուսով եմ, որ ես դրանք ճիշտ եմ գրել, հակառակ դեպքում դուք

կփնտրեք և կասեք՝ «չեմ գտնում»: Լավ, մ.թ. 49, երկրորդ միսիոներական

ճանապարհորդություն, նորից դեպի Լյուստրա: Բավականին հետաքրքիր է, երկու անգամ, երբ նա ընտրեց Տիմոթեին իր հետ գնալու համար: Եկեք այն գրենք որպես Գործք 16:1: Եվ սա, կրկին, դուք կարող եք շատ հեշտությամբ նշել: Մեկ այլ ճանապարհորդություն կրկին տեղի է ունենում՝ մ.թ. 49 թ.:

Տիմոթեսը հետևեց Պողոս առաքյալին, երբ նրանք ճանապարհորդում էին դեպի արևմուտք՝ Թուրքիայի միջով մինչև Փիլիպպե, որտեղ Տիմոթեսը ակնատես եղավ, թե ինչպես են Պողոսն ու Շիղան ծեծվում և բանտարկվում ավետարանի համար: Այսպիսով, եկեք սա գրենք որպես Գործք 16:22: Եվ ինչպես ասացի, եթե դուք ունեք քարտեզ, կարող եք հետևել դրանց ձեր քարտեզի վրա: Ըստ մ.թ. 55 - իրականում պետք է լինի մ.թ. 54, մ.թ. 54-55, դուք արդեն ունեք 1 Կորնթացիներ գրված: Եվ եթե ցանկանում եք դրա վկայակոչումը, մենք այն կտեղադրենք 1 Կորնթացիս 4:17-ում: Ես սիրում եմ սուրբ գրությունն տալ, երբ կարող եմ, որպեսզի ոմանք փնտրեն: Բայց Պողոս առաքյալը կուղարկի Տիմոթեսին՝ իր սիրելի, հավատարիմ զավակին ի Տեր, որպեսզի հիշեցնի նրանց, թե ինչ են իրենց սովորեցրել: 60-61 տարեկանում (նորից՝ մոտավոր ժամանակներ, ընկերներս, այնպես որ, ինձ մի մեջբերեք), Տիմոթեսը տասը տարի եղել է Պողոս առաքյալի գործակիցը, ըստ Փիլիպպեցիս նամակի: Սա կգտնեք Փիլիպպեցիս 2:19 –ում: Եվ հիմա մենք հիմնականում ունենք հայր-որդի հարաբերություններ . Այսպիսով, երբ մենք լսում ենք, որ Պողոսը խոսում է Տիմոթեսի հետ, երբեմն՝ «Տիմոթես, որդի՛ս», « սիրելիս», կա մի վերաբերմունք, որ եթե մտածես, հասկանում ես, Աստվածաշնչի զուտ մակերեսային ընթերցումը քեզ ոչինչ չի տա: ինչ կատարվեց. Դուք շատ անգամ գիտեք, երբ մենք նայում ենք մարդկանց կյանքին և հատկապես Աստվածաշնչի մարդկանց. նրանց կյանքն ու գործունեությունը շատ ստերիլ կամ շատ մեկուսացված համարելը շատ հեշտ է: Բայց բանն այն է, որ ես կանխատեսում եմ, որ շատ սրտաճմլիկ պահեր են եղել:

Գիտե՞ք, դուք կարող եք պատկերացնել, թե ինչպես են ձեր հովիվին տանում, ծեծում և բանտ նստեցնում ավետարանը քարոզելու համար: Եվ ինչ պետք է անցներ. մենք դա այնքան էլ չենք վերլուծում, բայց ինչ պետք է անցներ Տիմոթեսի մտքով:

Արդյո՞ք Տիմոթեսը մտածում էր. «Իմ տերը շուտով կազատվի. Աստված կփրկի, ամեն ինչ լավ կլինի», կամ մտածում էր. «Աստված իմ: Պողոսին տարան, և ես չգիտեմ, թե ինչ եմ անելու»: Եվ միգուցե նա մի քիչ անմիտ էր. Մենք չգիտենք. Մենք դա գիտենք, գիտենք, որ 1-ին և 2-րդ Տիմոթեսում մենք մի քանի գրություն ունենք Պողոսից Տիմոթեսին, որտեղ նա հիմնականում ասում է նրան, որ ավելի տղամարդ լինի և թույլ չտաս, որ այս հարուստ այրիները քեզ հալածեն և փորձեն ասել , թե ինչ անես: Բայց

այստեղ մենք ունենք հունարեն, որը կլինի այնպես, ինչպես ես ցույց տվեցի ձեզ Չեստեր Բիթիի ձայնագրության վրա, ինչպես գրված կլինեք: Գլուխ կամ հատված չկար: Դա շատ ավելի ուշ եղավ: Այսպիսով, մենք կարդում ենք, իրականում մենք պարզապես կարդում ենք մի նամակ, որը մարդիկ հաճախ մոռանում են, երբ սկսում են կարդալ Աստվածաշունչը կամ երբ սկսում են ձեզ մեջբերել Սուրբ Գիրքը, գլուխն ու հատվածը, «1 Կորնթացիս», և նրանք կկարդան. մեջբերեք դա և «Առակոցը», և նրանք մոռանում են, որ կարդում և մեջբերում են նամակից: Եվ այո, մենք կարող ենք մեջբերել Աստծո խոսքը, բայց դրանով մի զգվացրեք ձեր ընկեր եղբորը կամ քրոջը: Դա է խանգարում ինձ: Լավ, այնպես որ, եկեք նայենք սա. , Պաուլոս «Պողոս» հետաքրքիր է :

Եթե դուք հետևում եք Պողոսին, որը մենք գիտենք նրա կողմից տրված, սկզբնական երբայերեն անունը Սավուղ էր, բայց եթե դուք հետևում եք Պաուլոսին ոչ թե հունարենից, այլ լատիներենից, ապա նրա անունը նշանակում է «փոքր» կամ «պստիկ»: Ահա հունարեն «առաքյալ» բառը: Եվ մենք նորից կբաժանենք բառը, այնպես որ դուք կարող եք տեսնել այն, առաքելոս, ապո, ստոլոս, երկու բառերից, որոնք միասին դրված են ապո եւ ստոլոս: Եվ ահա մեկ այլ անոմալիա, բառային կարգը՝ Քրիստո Յեսու, որը «Քրիստոս Յիսուս» է:

Եվ ես ուզում եմ մի փոքր խոսել այս մասին, քանի որ սովորական մարդուն դա կարող է թվալ ոչ կարևոր, բայց դա կարևոր է: Բառերի կարգը, հունարեն լեզվում բառերի կարգը կարևոր է: Երբ սկսում եք նախադասությունը, եթե ուշադրություն եք դարձնում, շեշտը սովորաբար դրվում է առաջին բառի վրա: Իսկ նրանց համար, ովքեր, դարձյալ, ծանոթ չեն հունարենին, հունարենը գործի լեզու է, ուստի մենք կարող ենք շատ բան սովորել՝ հասկանալով գործը այնպես, ինչպես գրված է: Ահա մի անոմալիա. Շատ անգամ Պողոսի գրվածքներում հանդիպում ես եսա Քրիստոսին՝ «Յիսուս Քրիստոսին»: Եվ ինչ-որ մեկը կարող է ասել. «Դե, Տեր: Ի՞նչ է դա փոխում»: Դե, այո, և ես կբացատրեմ, թե ինչու: Առաջին բառը, Քրիստոս, «Քրիստոս, Քրիստոս» ակնհայտորեն Մեսշուայից է, հրեական երբայերեն, եթե խոսում ենք լեզվի մասին, «Մեսիա» : , և երբ մենք բառային կարգ ենք տալիս, հատկապես նման նամակում, նույնիսկ բառաշարքում ինչ-որ բան կա: «Յիսուս Փրկիչ» լինելու փոխարեն եսու, դա առաջին հերթին Քրիստոսն է:

Նա առաջինը դնում է «Մեսիա», անունը «Մեսիա» կամ «Փրկիչ», ինչը հուշում է, որ դրանք նամակի ներսում ակնարկներ են, որոնք ամբողջովին ակնհայտ չեն, երբ առաջին անգամ ես սկսում նայել, բայց այն փաստը, որ նա սկսում է Քրիստոս Յեսուով, և ոչ թե Յիսուս Քրիստոս, որոշ մարդիկ,

ինչպես ասացի, լսելով, ասում են. «Ի՞նչ տարբերություն»: Բայց եթե դուք այդ ժամանակ հրեա լինեիք, դա ձեր ուշադրությունը կգրավեր, ոչ թե Փրկիչ Մեսիան. Մեսիա, Մեսիա Փրկիչ, որովհետև դա ինձ ասում է, որ Պողոսի հիմնական շեշտը դրված է հրեա ունկնդիրներին, ընթերցողներին կամ հասցեատերերին այն ձևակերպված ձևով դիմելու վրա:

Այսպիսով, սա շատ կարևոր է, և գուցե ես դա անեմ: Վաղուց բառեր չեմ ուսումնասիրել, բայց օրինակներ ցույց տալու համար, թե ինչու և որտեղ դա կարող է կարևոր լինել, ես նորից այստեղ եմ, պարզապես ցույց եմ տալիս շեշտադրման համար: Եվ մենք կարող էինք ուսումնասիրել այս օրինակելի նամակը: Հիշեք, ես ձեզ ասացի ոճային, բառապաշարի և ոճի մասին, մարդիկ հաճախ ասում էին. «Դե, նրանք խնդիրներ ունեն. գուցե դա իրականում Պողոսինը չէ: Քեզ մի բան եմ ասում. եթե դուք վերցնեիք այս նամակի բովանդակությունը, դա նման կլիներ անցյալ շաբաթվա իմ ուղերձը համեմատելու այս շաբաթվա ուղերձի հետ: Եվ եթե դուք միայն կարդաք դրանք, կարող եք ասել. «Սա նույն մարդը չէ»: Այո? Անցյալ շաբաթ ես խոսում էի ձեզ հետ անհաշողության և այն մասին, թե ինչպես պետք է կողմնորոշվել և ինչ անել դրա հետ, և ինչպես կարող ենք աճել:

Եվ շատ ավելին կար, մենք դա կանվանենք հավատքի զգացմունքային, մտավոր գործողություններ, որոնց մեջ կարող էր մտնել յուրաքանչյուրը, բայց այս ուղերձը շատ ավելի վերլուծական է: Եթե դուք միայն կարդաք դրանք, կարող եք ասել, «դա նույն մարդը չէր կարող լինել»: Բայց իմ մտադրությունը բոլորովին այլ է. Պողոսի Սա գրելու մտադրությունն այլ էր: Այսպիսով, նա ճանաչում է իր լսարանին, նույնիսկ եթե երբեք չի տեսել նրանց դեմ առ դեմ, նա ճանաչում է իր լսարանին և գիտի որոշակի բառեր, որոնք պետք է լինեն այնտեղ: Չեմ կարծում, որ դա միտումնավոր է եղել: Կարծում եմ, որ դա նրանից դուրս եկավ հենց այնպես, ինչպես նա նախատեսել էր իր ընթերցող լսարանի համար: Հիմա ես ուզում եմ խոսել այլ բանի մասին և չեմ ուզում բաց թողնել; «առաքյալ» բառը: Ցավոք, ես հանդիպել եմ շատ մարդկանց ժամանակակից դարաշրջանում, ովքեր կցանկանային իրենց «առաքյալներ» անվանել: Տղա: Կարծում եմ, որ ես պետք է նստեմ անկյունում, քանի որ ոմանց կարող է դա մի փոքր նյարդայնացնել: Գուշակիր ինչ? Իսկ եթե ասեմ, որ բոլորդ ուղարկված եք: Կատեգորիա չկա: Տեսեք, ես զգույշ եմ ասում սա այստեղ, բայց որոշ դավանանքներ կամ որոշ խմբակցություններ, որոնք իրենց «քրիստոնյա» են անվանում քրիստոսի մարմնում, կցանկանային ձեզ ասել, որ կա մի կատեգորիա: Մարդիկ, ովքեր միջնորդ են, միջնորդներ, հատուկ նշանակված, օծված, ընտրված, բլա, բլա, բլա ինձ նման մեկը, ով ասում է այդ Պողոս առաքյալի ասածը ճշմարիտ է. Աստված տվել է մի քանի

առաքյալներ, մարգարեներ, ավետարանիչներ՝ կատարելագործվելու համար սրբերի; բացարձակապես.

Կոնկրետ այս դեպքում ես ձեզ կասեմ, որ այս բառը հասկանալու լավագույն միջոցն այն է, որ մենք բոլորս, ինչ-որ առումով, ուղարկված ենք աշխարհ: Իմ առաքելությունը կարող է նույնը չլինել, ինչ ձեր առաքելությունը, բայց մենք բոլորս ունենք առաքելություն և գործառույթ: Չկա, չկա մարդ, որը ստեղծվել է «հենց այդպես»: Աստված պարզապես ասաց. «Որովհետև, ես պարզապես այդպես եմ ցանկանում»: Բայց եթե նայեք այս բառին, շատ հետաքրքիր բան կա դրա մեջ: Ես ձեզ հետ խոսեցի այս բառի գործածության մասին, հիշում եք, որ դա նշել եմ դասական հունարենով: Դեմոսթենեսը սա օգտագործեց նկարագրելու համար բեռնանավը, լիքը բեռնատար նավ, որը ճամփորդում էր: Եթե հետևեք բառի զարգացմանն ու գործածությանը, ապա դա բավականին հետաքրքրաշարժ է, ձեզ կասեմ, թե ինչու: Դուք գիտեք ինձ, ես անցնում եմ բոլոր տարբեր ուղիներով, որպեսզի հասնեմ բառերի ուսումնասիրությանը, այնպես որ, եթե դուք վերադառնաք, ոչ թե Նոր Կտակարան, այլ վերադառնաք Հին Կտակարան, գնացեք Յոթանասնից, որը հունարեն թարգմանությունն է: Հին Կտակարանի հունարեն, որը կատարվել է երկու կամ երեք հարյուր տարի առաջ Քրիստոսի ծնունդից, դուք կգտնեք մի շատ հետաքրքիր բան: Այս «առաքյալ» բառը ոչ թե բայական, այլ անվանական, գոյականի մեջ, կարծում եմ, մի անգամ է հանդիպում: Բայց բայի ձևով այն հանդիպում է մոտ յոթ հարյուր անգամ (սա Յոթանասնիցի ծածկագիրն է), այն հանդիպում է յոթ հարյուր անգամ: Եվ հետաքրքիր է, թե ինչպես է այդ բառը զարգացել:

Այն օգտագործվում էր, մարգարեների օրհնակով, որոնց փոխանցելու համար տրված էր գիտելիք, տեղեկություն, մարգարեություն, բայց դա որոշակի ժամանակով էր: Նրանք չէին, նրանք «ուղարկված» չէին Աստծո աչքում ընդմիշտ: Նրանց ուղարկում էին միայն այն ժամանակ, երբ նրանք հաղորդագրություն կամ առաքելություն էին իրականացնում: Սա հետաքրքիր է: Եվ հետո, իհարկե, դուք հասնում եք Նոր Կտակարանին և հասկանում, որ այս բառն այժմ անցել է Քրիստոսի և Նրա աշակերտների մեջ, երբ Քրիստոսն իր աշակերտներին կանչեց իր մոտ: Եվ ասվում է, որ նրանք անմիջապես թողեցին իրենց ցանցերը և սկսեցին հետևել Նրան: Եթե քեզ հետաքրքրում է, երբայերենը, որը դու ունես, ես այն հնչյունական կերպով կգրեմ քեզ համար, Շալուաչ, որը կլինի Սթրոնգի, եթե դու օգտագործում ես Սթրոնգի Համաձայնությունը, 7971: Եթե ձեզ հետաքրքրում է, թե ինչ է նշանակում այդ բառը և հետևում եք դրան, հետաքրքիր է ուսումնասիրել բառի օգտագործումն ու զարգացումը:

Այսպիսով, այս բառը, որը «միջոցով» կամ «կողմից» է և ձեր Չակոբ թագավորի մեջ թարգմանվում է որպես «ի» կամ «կողմից», , «միջոցով» կամ «կողմից», այս բառը որակվում է: Եթե ձեզ հետաքրքրում է շարահյուսությունը, որը հավանաբար այդպես է, բայց դա նշանակություն չունի: Ես ձեզ ամեն դեպքում ասում եմ. Այսպիսով, դիա-ն իրականում սահմանում է այս բառը որպես «առաքյալ», և, հետևաբար, պարզ է, որ մենք բառեր ունենք, դրանք կախված են միմյանցից: Եվ այնուհետև այս դիա բառը կապված է այսթելլամատոս-ի հետ, որը նշանակում է «կամք» և այն հոլովվում է «ից» և Թեու , «Աստված» է, որը նաև ձեզ ասում է . «Աստծո կամքը. Աստծո կամքով»:

Ուստի ես ուզում եմ խոսել, մի քանի խոսք ասել Աստծո կամքի մասին, իսկ հետո կանգ առնել, ինչը հետաքրքիր է: Այսպիսով, գիտե՞ք, թե քանի անգամ են մարդիկ ինձ հարցնում, որովհետև կցանկանային իմանալ, թե որն է Աստծո կամքը իրենց կյանքի համար: Գիտե՞ք քանի անգամ է այս հարցին, վերջերս պատասխանել եմ որոշ հարցերի, գիտե՞ք քանի անգամ են մարդիկ ասում. «Ինչպե՞ս իմանամ, թե որն է Աստծո կամքը իմ կյանքի համար»: Դուք երբևէ ինքներդ ձեզ տվել եք այս հարցը: Որևէ մեկը: Թե՞ միայն ես եմ: Լավ, եկեք մի քիչ խոսենք այս մասին, իսկ ես, չեմ պատրաստվում ասել, որ վերջացել եմ: Բայց գիտեք, հաճախ եմ ասել, որ հետաքրքիրն այն է, որ երբ Պողոսն ասում է «Յիսուս Քրիստոսի առաքյալը Աստծո կամքի համաձայն», նա հիմնականում ասում է. «Ես չեմ ընտրել դա»:

Քանի՞ անգամ եք լսել, որ կանգնած այստեղ ասում եմ՝ «Ես չեմ ընտրել սա»: Քանի որ դա այն է, ինչ ես ձեզ ասել եմ առաջին իսկ օրվանից, ես սա չընտրեցի. դա իմ ընտրությունը չէ: Այսպիսով, ես ենթադրում եմ, որ այդ կերպ եմ հասկանում և նույնացնում Պողոսին, բայց երբ մենք հասկանանք Աստծո կամքի այս ուսումնասիրությունը, թույլ տվեք ձեզ ինչ-որ բան ցույց տալ: Եվ սա կարող է օգնել հասկանալու, թե ինչ եմ փորձելու և ընդգծելու այստեղ ամփոփելու, հաղորդագրություն բերելու, գոնե այսօրվա համար, ավարտին եւ ավարտին հասցնել: Բացեք ինձ հետ ,եթե ցանկանում եք, Յովհաննես 6-ը և հատված 40-ը, այն սկսվում է «Եվ սա է Նրա կամքն է, ով ինձ ուղարկեց...» բառերով, ո՞վ է «նա»: Աստված, Յայր Աստված, «Սա է Ինձ ուղարկողի կամքը, որ ամեն ոք, ով տեսնում է Որդուն և հավատում է Նրան, հավիտենական կյանք ունենա, և ես նրան հարություն կտամ վերջին օրը»:

Եթե երբևէ մտածել եք, թե ինչպես մոտենալ Աստծո կամքին, նախ կարդացեք գիրքը: Մի պահանջեք ձեր կյանքում անկախ խոսք, քանի դեռ չեք կարդացել գիրքը: Բայց Յովհաննեսը սկսում է ասելով. «Աստծո կամքն

Է, որ ամեն ոք, ով տեսնում է Որդուն և հավատում է Նրան, հավիտենական կյանք ունենա»։ Դա Աստծո կամքն է Իր Ստեղծման համար։
Հիմա, փրկության հետ կապված, ես ուզում եմ ձեզ ցույց տալ, թե ինչպես կարող եք ուսումնասիրել նույնիսկ այդպիսի բառերը։ Եփեսացիս, առաջին գլխում, 5-րդ հատվածից մինչև 12-րդ հատվածը, երբ նա ասում է. «Նախասահմանեց մեզ որդեգրության Յիսուս Քրիստոսի միջոցով, ըստ Իր կամքի հաճութեան»։ Աստծո կամքը ճիշտ է, ուստի այս կոնկրետ. այն, ինչ Պողոսը բացատրում է այստեղ Աստծո կամքի մասին, ինչպես ասացի ձեզ, Հովհաննեսի առաջինը վերաբերում է հավերժական կյանքին և փրկությանը։ Դա վերաբերում է գովեստին։ Ըստ Էուբայան, Աստված հենց դրա համար է մեզ ընտրել՝ Նրան փառաբանելու, Նրան երկրպագելու համար. դա Աստծո կամքն է մեզ համար մեր կյանքում։ Դրա համար ես ասացի, մի փնտրեք կոնկրետ, կոնկրետ բառ, քանի դեռ չեք կարդացել ընդհանուր բառը, որը նախատեսված է բոլոր մարդկանց համար։ Եվ ես ձեզ երաշխավորում եմ, որ մարդկանց մեծամասնությունը ժամանակ չի կորցնում այս կերպ որևէ բառ սովորելու՝ յուրաքանչյուր հիշատակում անցնելով։ Իրականում, մեզ կարող է հետաքրքրել ամեն մի հղում, որտեղ ասվում է. «Աստծո կամքը.»

Այստեղ Եփեսացիսում մեկ ուրիշն էլ կա, եթե նայեք Եփեսացիս 6-ին, համարներ 5-8, երբ այն խոսում է ծառաների և տերերի մասին, և , եթե շարունակեք կարդալ, ասում է. «Բայց Քրիստոսի ծառաները, որոնք կատարում են Աստծո կամքը. սրտից»։ Մի փորձեք լավ երևալ բոլորի աչքում։ Ինչի համար որ կանչվել եք , բարձրացրե՛ք այդ կոչմանը և արե՛ք այն, ինչ կա, նույնիսկ եթե դա ընդամենը մեկ բառ է կանգնեք Քրիստոսի պատվին և արեք դա ձեր սրտով հարյուր տոկոսով։ Այսպիսով, սա վերաբերում է իսկական հնազանդությանը սրտից, Աստծո կամքին։ Համոզված եմ, որ ոչ ոք չի լսում իմ ձայնը, և ներիր ինձ, եթե ես մի քիչ մեծամիտ թվամ սա ասելով, բայց ես դեռ չեմ լսել, որ որևէ մեկը ուսուցանի, որ տալը Աստծո կամքն է, բացառությամբ, եթե դուք կարդաք 2 Կորնթացիս 8 համարներ։ 1-ից 7-ը, և դուք կիմանաք, և դուք կգտնեք դա, ինչպես ասվում է այդ մարդկանց մասին խոսելիս, երբ նրանք ենթարկվեցին «չարչարանքի իրենց մեծ փորձությանը»՝ «նրանց խոր աղքատության, նրանց ազատության հարստության առատությամբ»։ Հատված 5-ում ասվում է. «Եվ նրանք արեցին դա, ոչ թե ինչպես մենք ակնկալում էինք, այլ նախ իրենք իրենցից տվեցին Տիրոջը և Աստծո կամքով անպիտան»։ Ոչ ոք չպետք է գա և ինչ-որ բանի պատասխան տա , բացի նրանից, որ դու պատասխանում ես այդ Աստծո կամքով։ Բայց սա ուղղակիորեն կապված է նրանց տալու հետ։ Եվ ես երաշխավորում եմ, որ եթե վերադառնաք և կարդաք այն, գտնեք պարզ անգլերեն տարբերակը, ձեզ համար պարզ

կղառնա, որ այդ մարդիկ Աստծո կամքն էին կատարում՝ ետ տալով իրենց արածը:

1 Թեսաղոնիկեցիներ 5-ն ունի նմանատիպ ուղերձ. «Ուրախացե՛ք...սա Աստծո կամքն է ձեզ համար», նկատի ունենալով երախտագիտության ոգին: Ես ունեմ նաև այլ մեջբերումներ, ինչպիսիք են 1 Պետրոս 2.15, «Որովհետև Աստծո կամքն է, որ արդարություն գործի», այսինքն՝ դա վերաբերում է պահպանմանը, մշտական առաջընթացին և աճին. դա Աստծո կամքն է: Կողոսացիներ-ում, եկեք գնանք դրան, քանի որ դա հենց այն գիրքն է, որում մենք գտնվում ենք հիմա: Եկեք ստուգենք և տեսնենք, թե ինչ է ասում: Կողոսացիներում, այնտեղ նույնիսկ հիշատակում կա: Տեսնենք, Կողոսացիներ 1.9-12. «9 Դրա համար մենք էլ՝ այն օրուանից, երբ լսեցինք այդ, չենք դադարում ձեզ համար աղօթելուց եւ Աստծուն աղաչանքներ մատուցելուց, որպեսզի լցուէք նրա կամքի գիտութեամբ՝ ունենալով կատարեալ իմաստութիւն եւ հոգեւոր իմացութիւն՝ 10 ապրելու համար Տիրոջն արժանի եւ ամեն ինչում նրան հաճելի ձեւով, բոլոր բարի գործերում պտղաբեր լինելու եւ Աստծու գիտութեամբ աճելու համար՝ 11 զօրացած նրա ամբողջ ուժով, նրա փառքի զօրութեամբ, կատարեալ համբերութեամբ եւ յարատեւութեամբ:» Ի՞նչ է ասում: «Աստծո գիտությունը, Աստծո իմաստությունը», ըստ Էության իմանալով նրա կամքը, պտղաբեր կլինի ձեր կյանքում: Դա այն է, ինչ Աստված ուզում է ձեզ համար: Եվ նման շատ ուրիշներ կան: Դա նման է այն բանին, երբ Պողոսն ասում է. «Պողոս, Հիսուս Քրիստոսի Առաքյալն ըստ Աստծո կամքի», ես ուզում եմ, որ դուք անմիջապես հասկանաք, որ եթե մենք իսկապես կարդանք Սուրբ Գրությունները, որպեսզի գտնենք Աստծո կամքը, առաջին հերթին խոսքի մեջ, նախքան մեզ: Փնտրեք ինչ-որ անձնական բան, դուք կգտնեք, որ Պողոսը, հավանաբար, շատ վանդակներ է նշել՝ գովաբանել, փրկել հավերժական կյանքին, պտուղ տալ: Եվ ես չեմ կարող պատկերացնել որևէ մեկին, ով, լինելով հասարակ մահկանացու, կարող էր ավելի շատ պտուղ բերել, քան Պողոս առաքյալը, ով քարոզում էր նույնքան

Այսպիսով, կարևոր է հասկանալ նույնիսկ այս ներածական հատվածում՝ «Աստծո կամքով Հիսուս Քրիստոսի Առաքյալը», կարևոր է հասկանալ, որ սա նրա կոչումն էր: Սա նրա ճանապարհն էր: Վերադարձեք բոլոր հատվածներին և այն, թե ինչ են դրանք նշանակում գովասանքի, տալու, շնորհակալություն հայտնելու, պտուղ բերելու, ծառայության, ձեր կոչման, ձեր եղբայրների համար աղօթելու, Աստծո ընտանիքի մաս լինելու համար: Ես կարող էի շարունակել և շարունակել նա ծածկում է այդ ամենը և հետո կարող է խոսել այդ եկեղեցու հետ: Եվ այդ իսկ պատճառով ես ասում եմ ձեզ, որ կարևոր է, երբ մենք կարդում ենք, և երբեմն դա չի լինի

հատված առ հատված, բայց երբ մենք անցնում ենք այս նամակը, ես ուզում եմ, որ մենք հեռանանք ավելի հստակ ըմբռնումով, քան պարզապես Կողոսացիները: , բայց Պողոսի պատգամը, դրա իմաստը և ինչու դա պարզապես մի բան չէ, որ պետք է վերագրել հնությանը, այլ մի բան, որն այնքան արդիական և անհրաժեշտ է այսօր:

Դուք լսել եք, որ ես սա ասում եմ արդեն շաբաթներ շարունակ: Մենք ունենք մարդկանց հասարակություն, որոնք այնքան հեռու են այս գրքից, այնքան հեռու են Աստծո Յոզուց և չեն կարող իմանալ այլ բան, բացի իրենց կամքից, որպես ինքնասպասարկող հասարակություն և սերունդ որը պետք է անի այն, ինչ ուզում է բացահայտորեն: Բաներ. օրենքի և կարգի անտեսում. Իսկ օրենքն ու կարգը, ի դեպ, սկսվում է այս գրքից: Եվ ես չեմ խոսում օրենքի, տասը պատվիրանների մասին. Ես խոսում եմ Աստծո մասին՝ որպես Վարպետի : Այսպիսով, ուզում եմ, որ այսօր ավարտենք որպես ներածություն. մենք առնվազն որոշ հուշումներ ունենք, թե ինչու է գրվել այս նամակը, բայց երբ մտնենք նամակի մեջ, մենք պարզելու ենք, թե որքանով է տեղիս.

Հիշում ես, ես դա արեցի Ջուդայի հետ: Ձեզանից շատերն ասացին, որ երբեք չեք տեսել, թե ինչպես կարող է Ջուդան այդքան ակտուալ լինել այսօր: Դե, ես ձեզ ևորից ցույց կտամ Կողոսացիներ-ի հետ, թե որքան արդիական կարող է լինել այս գիրքը, եթե մենք այն կարդում ենք նախ սոցիալական միջավայրում, նախ պատմական միջավայրում՝ այդ ժամանակաշրջանի հասարակության ըմբռնումով, և այնուհետև բերեք այն այժմյա ժամանակներ, որպեսզի մենք կարողանանք քաղել ոչ միայն Կողոսացիների ուղերձը Կողոսիայի եկեղեցու համար, այլ մենք կարող ենք հավաքել Կողոսացիների ուղերձը եկեղեցու համար այսօրվա ժամանակներում: Դա իմ հույսն ու աղոթքն է: Ես աղոթում եմ, որ դուք վերադառնաք այստեղ հաջորդ շաբաթ, որ մենք շարունակենք: Եթե Տերն այլ ծրագրեր չունենա, մենք կանենք Կողոսացիներին: Առայժմ դա իմ ուղերձն է:

Ավարտ:

Դուք հետևում էիք ինձ, հովիվ Մելիսա Սքոթ, ուղիղ եթերը Գլենդել, Կալիֆորնիայից Հավատքի կենտրոնում:

Եթե ցանկանում եք մասնակցել ծառայությանը մեզ հետ, կիրակի առավոտյան ժամը 11:00-ին, պարզապես զանգահարեք 1-800-338-3030՝ ձեր անցաթուղթը ստանալու համար:

Եթե ցանկանում եք ավելին իմանալ անմիջապես այցելեք մեր կայք, հասցեն է՝ www.PastorMelissaScott.com